

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และความเห็นของผู้สอบบัญชีในปัจจุบัน กับการจัดการกำไร ซึ่งใช้รายการคงค้างที่เขียนอยู่กับดุลยพินิจ ของผู้บริหารเป็นตัวแทนของการจัดการกำไร โดยทำการศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งรายละเอียดของประชากร รวมทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้สามารถแสดงได้ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากร

ประชากร คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2549 ที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี โดยยกเว้นกลุ่มธุรกิจการเงิน ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มธนาคาร และ กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต เนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่หน่วยงานกำกับดูแลอื่นกำหนด เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย รวมทั้งกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวมีรายการสินทรัพย์และหนี้สินที่แตกต่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ ซึ่งมีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนั้นจึงไม่รวมกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวเป็นประชากรในการศึกษาครั้งนี้ และประชากรจะต้องเป็นบริษัทที่มีข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครบถ้วน เมื่อพิจารณาประชากรแล้วพบว่ามีงบการเงินที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีเพียง 206 งบการเงิน นอกจากรายงานที่มีข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาไม่ครบถ้วน สมบูรณ์เป็นจำนวน 6 งบการเงิน กล่าวคือ ไม่ได้รายงานข้อมูลทางการเงินหรือรายงานแต่ไม่ครบถ้วน รวมทั้งไม่ได้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระ ทั้งในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี ทำให้มีจำนวนงบการเงินที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 200 งบการเงิน ดังแสดงในตาราง 3.1

ตาราง 3.1 ประชารกรในการศึกษา

จำนวนงบการเงินประจำปีจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทฯดังที่เปลี่ยนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย							
		จำนวนบริษัทที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี					
รายชื่อกลุ่มอุตสาหกรรม		ปี 2544- 2545	ปี 2545- 2546	ปี 2546- 2547	ปี 2547- 2548	ปี 2548- 2549	รวม
1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร							
1.1 ธุรกิจการเกษตร	1	2	2	1	1	7	
1.2 อาหารและเครื่องดื่ม	4	4	1	4	4	17	
2. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค							
2.1 แฟรี่น์	12	1	3	3	6	25	
2.2 ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน	1	0	1	1	1	4	
2.3 ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์	2	0	0	1	1	4	
3. กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม							
3.1 วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	1	0	1	0	4	6	
3.2 กระดาษและวัสดุการพิมพ์	1	1	0	2	1	5	
3.3 บรรจุภัณฑ์	0	0	4	3	1	8	
3.4 ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	1	2	1	1	3	8	
3.5 ยานยนต์	0	1	2	2	4	9	
4. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง							
4.1 พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	2	4	6	7	12	31	
4.2 วัสดุก่อสร้าง	1	4	2	3	4	14	
5. กลุ่มทรัพยากร							
5.1 เหมืองแร่	0	1	0	0	1	2	
5.2 พลังงานและสาธารณูปโภค	2	1	2	3	4	12	
6. กลุ่มนริการ							
6.1 การแพทย์	4	0	0	3	2	9	
6.2 การท่องเที่ยวและสันทรานาการ	0	1	2	3	1	7	
6.3 ขนส่งและโลจิสติกส์	1	0	0	0	0	1	
6.4 บริการเฉพาะกิจ	0	0	0	0	0	0	

จำนวนงบการเงินประจำปีจำแนกตามกลุ่มอุดสาหกรรมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย							
		จำนวนบริษัทที่มีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี					
รายชื่อกลุ่มอุดสาหกรรม		ปี 2544-2545	ปี 2545-2546	ปี 2546-2547	ปี 2547-2548	ปี 2548-2549	รวม
6.5	พานิชย์	2	1	1	1	1	6
6.6	สื่อและสิ่งพิมพ์	1	5	1	2	6	15
7. กลุ่มเทคโนโลยี							
7.1	ชิ้นส่วนอิเลคทรอนิกส์	1	2	0	1	2	6
7.2	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3	0	0	0	1	4
รวมงบการเงินที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น		40	30	29	41	60	200

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อนกับการจัดการกำไรมีเป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Research Methodology) ซึ่งการวิจัยเชิงประจักษ์เป็นรูปแบบของการวิจัยที่อ้างอิงกับหลักเหตุผล (Reasoning-Based) ทั้งนี้เพื่อทดสอบบริบทของทฤษฎีจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ ทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม สำรวจมากรายละเอียดในกระบวนการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูล โดยรูปแบบการวิจัยเชิงประจักษ์ มี 2 รูปแบบด้วยกัน คือ (1) เหตุผลเชิงอุปนัย (Inductive reasoning) และ (2) เหตุผลเชิงนิรนัย (Deductive reasoning) งานวิจัยนี้เป็นการทดสอบเหตุผลเชิงนิรนัย เนื่องจากเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรเพื่ออธิบายเหตุผลหรือทดสอบทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการกำไรที่มีอยู่แล้ว มิได้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างทฤษฎีขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นกรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา ทั้งนี้เพื่อนำเสนอผลการวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มประชากรและ/หรือตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้ นำเสนอด้วยมุมมองต่างๆ อันจะทำให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลที่เก็บรวบรวม และ (2) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เนื่องจากตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ (Quantitative Dependent Variable) สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรตาม คือ การจัดการกำไร โดยใช้รายการคงค้างที่เข้มอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารเป็นตัวแทนของการจัดการกำไร ส่วนตัวแปรอิสระจะประกอบไปด้วย (1) ตัวแปรอธิบายหรือตัวแปรที่สนใจศึกษา (Explanatory

Variables) และ (2) ตัวแปรควบคุม (Control Variables) สำหรับรายละเอียดของตัวแปรแต่ละชนิดจะกล่าวไว้ในส่วนของการเก็บรวบรวมข้อมูลหัวข้อ 3.3

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยฉบับนี้จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งแหล่งข้อมูลได้มาจากการทบทวนเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัย เว็บไซต์ และสื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งข้อมูลทุติยภูมิที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ข้อมูลในงบการเงินได้มาจากฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือ SETSMART หรือจากเว็บไซต์ www.sec.or.th และรายงานประจำปีของบริษัท หรือแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัท

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลตามประเภทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวแปรที่สนับสนุนศึกษาหรือตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variables) และตัวแปรควบคุม (Control Variables) ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่อตัวแปรตามนอกเหนือจากตัวแปรที่สนับสนุนศึกษา

(2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ซึ่งเป็นตัวแปรที่ได้รับผลกระทบจากตัวแปรอิสระ

3.3.1 ตัวแปรอิสระ: ตัวแปรที่สนับสนุนศึกษา

ตัวแปรที่สนับสนุนศึกษาสำหรับงานวิจัยฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตัวแปร ประกอบด้วย การเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนผู้สอบบัญชี (AUDCH)

จากการวิจัยในอดีตพบว่าการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีจะมีมากในบริษัทที่มีปัญหา และบริษัทที่มีอำนาจการต่อรองกับผู้สอบบัญชีต่ำ ดังนั้นบริษัทเหล่านี้จึงต้องการที่จะเปลี่ยนผู้สอบบัญชีเพื่อปกปิดปัญหาและเพื่อหาผู้สอบบัญชีที่ตนเองสามารถมีอิทธิพลหรืออำนาจในการต่อรองกับผู้สอบบัญชีได้ เพื่อให้บริษัทได้รับความเห็นของผู้สอบเป็นไปอย่างที่บริษัทด้วยการ นั่นก็คือ ความเห็นอย่างไม่มีเงื่อนไข จากงานของ Lennox (1998) ได้ให้แนวคิดไว้ว่าหลังจากการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี ความเห็นของผู้สอบบัญชีมีโอกาสสูงที่จะเป็นแบบไม่มีเงื่อนไข เนื่องมาจากสมมติฐาน 2 ข้อ คือ (1) ผู้บริหารไม่ต้องการที่จะได้รับความเห็นของผู้สอบบัญชีเป็นแบบอื่นนอกจากแบบไม่มีเงื่อนไข และ (2) ผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเปลี่ยนผู้สอบบัญชี ข้อสมมติฐานแรก คือ ผู้บริหารไม่

ต้องการที่จะได้รับความเห็นของผู้สอบบัญชีเป็นแบบอื่นออกจากแบบไม่มีเงื่อนไข เพราะถ้าความเห็นที่ได้รับเป็นแบบอื่นออกจากแบบไม่มีเงื่อนไขจะเป็นสัญญาณต่อนักลงทุนและเจ้าหนี้ว่า บริษัทกำลังมีปัญหาบางอย่างและยังส่งผลต่อราคาหุ้นของบริษัทซึ่งผู้ถือหุ้นอาจไม่พอใจในผลการบริหารงานของผู้บริหารและยังหากผู้บริหารเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทด้วยยิ่งมีความน่าเชื่อได้ว่า ผู้บริหารต้องการรักษาความมั่งคั่งของตนเองโดยไม่ยอมให้ราคาหุ้นตกได้ และสมมติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเปลี่ยนผู้สอบบัญชีนั้น จากการศึกษาของ กชกร ตรังวัชรกุล (2547) พนว่าการเปลี่ยนผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บริษัทมีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเปลี่ยนผู้สอบบัญชี ดังนั้น ผู้บริหารมีโอกาสที่จะใช้การเปลี่ยนผู้สอบบัญชีเพื่อให้ได้รับความเห็นของผู้สอบบัญชีเป็นแบบไม่มีเงื่อนไข โดยการศึกษาด้วยความสามารถแบ่งได้ดังนี้

- 1 = บริษัทมีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีจากปีก่อน โดยเปลี่ยนจากสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) เป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น
- 0 = บริษัทมีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีจากปีก่อนในกรณีอื่นๆ ได้แก่
 - (1) เปลี่ยนจากสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) เป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) หรือ
 - (2) เปลี่ยนจากสำนักงานสอบบัญชีขนาดเล็ก (Non-Big 4) เป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) หรือ
 - (3) เปลี่ยนจากสำนักงานสอบบัญชีขนาดเล็ก (Non-Big 4) เป็นสำนักงานสอบบัญชีขนาดเล็ก (Non-Big 4)

2. ความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน (PRIOR)

จากการวิจัยของ Mutchler (1985) ที่ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้สอบบัญชี แสดงให้เห็นว่า ความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อนมีผลกระทบต่อการแสดงความเห็นต่อรายงานทางการเงินของผู้สอบบัญชีในปีถัดมาโดยหากปีก่อนได้รับความเห็นอย่างไรปีต่อมา ก็มีแนวโน้มที่จะได้รับความเห็นเช่นนั้น และจากการวิจัยของ Nogler (1995) ได้ทำการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงบริษัท ที่เคยได้รับความเห็นของผู้สอบบัญชีในแบบที่เปลี่ยนแปลงไปในปีก่อน และพบว่าบริษัทที่ยังได้รับความเห็นของผู้สอบบัญชีในแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นบริษัทที่ประสบปัญหาด้านการดำเนินงาน ต่อเนื่อง นอกจากนี้ Reynolds และ Francis (2001) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของขนาดของบริษัท (ลูกค้า) ที่มีต่อความเห็นของผู้สอบบัญชี ซึ่งพบว่าขนาดของบริษัท (ลูกค้า) ไม่มีอิทธิพลต่อความเห็นของผู้สอบบัญชี แต่ให้ข้อสังเกตว่าบริษัท (ลูกค้า) มีแนวโน้มที่จะได้รับความเห็นของผู้สอบบัญชีในแบบที่เปลี่ยนแปลงไปสำหรับปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่อง ในกรณีที่เคยได้รับ

ความเห็นดังกล่าวในปีที่ผ่านมา โดยการศึกษาตัวแปรนี้เป็นแบบทวิภาค (Dichotomous variable) ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังนี้

0 = ผู้สอบบัญชีในปีก่อนแสดงความเห็นแบบไม่มีเงื่อนไข ซึ่งความเห็นแบบไม่มีเงื่อนไข หมายถึง รายงานแบบมาตรฐาน 3 วรรค โดยไม่มีการตัดแปลง ซึ่งประกอบด้วย วรรค นำ วรรคขอบเขต และวรรคความเห็น รวมทั้งแบบไม่มีเงื่อนไขที่มีวรรคเน้นในเรื่อง อื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่อง และ

1 = ผู้สอบบัญชีในปีก่อนแสดงความเห็นในแบบที่เปลี่ยนแปลงไป (นอกเหนือจากแบบไม่มีเงื่อนไข) รวมทั้งแบบไม่มีเงื่อนไขที่มีวรรคเน้นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่อง

3.3.2 ตัวแปรอิสระ: ตัวแปรควบคุม

เพื่อการควบคุมผลกระทบจากปัจจัยอื่นที่อาจมีแนวโน้มที่อาจจะส่งผลต่อการจัดการกำไร (นอกเหนือจากตัวแปรที่สนใจศึกษา) ดังนั้นจึงต้องมีการควบคุมตัวแปรที่อาจมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร โดยรายละเอียดของตัวแปรควบคุมสามารถอธิบายดังนี้

1. การเปลี่ยนประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Δ CEO)

จากการวิจัยของ Pourciau (1992) ซึ่งได้ทำการศึกษาการลาออกจากประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เป็นจำนวน 73 คนระหว่างปี 1985-1988 พบว่ารายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารมีจำนวนลดลงในปีที่มีการเปลี่ยนผู้บริหาร และมีจำนวนเพิ่มขึ้นในปีต่อมา นอกจากนี้ รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารยังถูกกลับรายการในจำนวนที่สูง และถูกจัดประเภทเป็นรายการพิเศษในปีที่มีการเปลี่ยนผู้บริหาร และจากการวิจัยของ Burton และ Roberts (1967) กล่าวว่า สาเหตุในการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดๆ คือ การเปลี่ยนผู้บริหารของบริษัทที่เป็นลูกค้า โดยจากการวิจัยของทั้ง Pourciau (1992) และ Burton และ Roberts (1967) ทำให้สามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนประธานเจ้าหน้าที่บริหารนั้นมีผลต่อการจัดการกำไร ผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร และการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี โดยการศึกษาตัวแปรนี้เป็นแบบทวิภาค (Dichotomous variable) ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังนี้

0 = ไม่มีการเปลี่ยนประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

1 = มีการเปลี่ยนประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

2. สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระ (ACINDEP)

จากการวิจัยของ Klein (2002) ซึ่งได้ศึกษาถึงลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ และคณะกรรมการบริหารบิรษัทที่มีผลต่อการจัดการกำไรในระหว่างปี 1992-1993 จำนวน 692 บริษัท

พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ และคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร เช่นเดียวกับการศึกษาของ Xie, Davidaon และ DaDalt (2003) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการกำไร และบทบาทของคณะกรรมการตรวจสอบ และคณะกรรมการบริษัท ในปี 1992, 1994 และ 1996 จำนวน 282 บริษัท พบร่วมกับสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ ประสบการณ์ และความรู้ความสามารถทางด้านการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ และจำนวนครั้งของการประชุมของกรรมการตรวจสอบ มีผลต่อการจัดการกำไร โดยรายงานวิจัยของทั้ง Klein (2002) และ Xie, Davidaon และ DaDalt (2003) ทำให้สามารถสรุปได้ว่า สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระมีผลต่อการจัดการกำไรโดยผู้บริหาร โดยการวัดค่าตัวแปรสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{ACINDEP} = \frac{\text{จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระ}}{\text{จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมด}}$$

ทั้งนี้การพิจารณาถึงความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบผู้วิจัยพิจารณาจากการเปิดเผยรายชื่อของคณะกรรมการตรวจสอบ และรายชื่อของคณะกรรมการอิสระ ที่ระบุในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ว่าตรงกันหรือไม่ ถ้าตรงกันผู้วิจัยจะถือว่ากรรมการตรวจสอบผู้นั้นมีความเป็นอิสระ แต่ถ้าไม่ตรงกันจะถือว่าคณะกรรมการตรวจสอบผู้นั้นไม่มีความเป็นอิสระ

3. อัตราการเติบโตของสินทรัพย์ (GROWTH)

จากการวิจัยของ Johnson และ Lys (1990) ที่ได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีระหว่างปี 1973-1982 เป็นจำนวน 698 บริษัท พบร่วมกับอัตราการเติบโตของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และจากการศึกษาของ Smith และ Watts (1992) ที่พบว่าผู้บริหารจะทำการจัดการกำไรมากขึ้นในกิจการที่มีการเจริญเติบโตสูง ซึ่งบริษัทที่มีแนวโน้มการเจริญเติบโตสูงอาจมาจากการจัดการกำไรของฝ่ายบริหาร เพื่อทำให้กำไรของกิจการสูงขึ้น โดยสามารถทำผ่านรายการคงค้างที่เขียนกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ทั้งนี้เนื่องจากกำไรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อมูลค่าของกิจการที่สูงขึ้น โดยรายงานวิจัยของทั้ง Johnson และ Lys (1990) และ Smith และ Watts (1992) แสดงให้เห็นว่าการเติบโตของสินทรัพย์มีผลทำให้มีรายการคงค้างมากขึ้น และนำไปสู่การจัดการกำไรโดยผู้บริหารในระดับที่สูงขึ้นด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การเติบโตของสินทรัพย์มาเป็นตัวแปรควบคุม โดยการวัดค่าตัวแปรสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{GROWTH} = \frac{\text{Asset}_t - \text{Asset}_{t-1}}{\text{Asset}_{t-1}}$$

4. การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ (ΔCFO)

จากการวิจัยของ Johnson และ Lys (1990) ซึ่งได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนผู้ครอบบัญชีระหว่างปี 1973-1982 เป็นจำนวน 698 บริษัท พบว่าการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเมื่อเทียบกับสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนขนาดของสำนักงานครอบบัญชี และการจัดการกำไรไற่ผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด (Total Accrual) ตามแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Approach) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Defond และ Subramanyam (1998) โดยการวัดค่าตัวแปรสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\Delta\text{CFO} = \frac{\text{CFO}_t - \text{CFO}_{t-1}}{\text{Asset}_{t-1}}$$

5. อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (Leverage Ratio: LEV)

จากการวิจัยของ Press และ Winthrop (1990) และ Duke และ Hunt (1990) ได้สนับสนุนการใช้ Leverage Ratio เป็นตัวแทนในการวัดการละเมิดสัญญาข้าราชการหนี้ (Violating debt covenants) โดยพบว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงมีโอกาสที่จะละเมิดสัญญาข้าราชการหนี้สูง นอกจากนี้ DeFond และ Jiambalvo (1994) ยังศึกษาบริษัทที่มีการละเมิดการสัญญาข้าราชการหนี้ ซึ่งพบว่ามีการจัดการกำไรไற่ผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีการบริหารกำไรเพื่อทำให้กำไรเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดการกำไรไற่ที่เกิดขึ้นมีจุดประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดสัญญา หรือเพื่อช่วยลดการละเมิดสัญญาออกไป หรือเพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ในการลดการตรวจสอบเกี่ยวกับการละเมิดสัญญา (Covenant violation) โดยการวัดค่าตัวแปรสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{LEV} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

6. ขนาดกิจการ (SIZE)

จากการศึกษาของ Xie, Davidaon และ DaDalt (2003) และ Yang และ Krishnan (2005) พบว่าขนาดกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดการกำไร ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หักกิจการขนาดใหญ่และขนาดเล็กต่างก็มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร โดยกิจการขนาดเล็ก ต้องการทำการจัดการกำไรเพื่อหลีกเลี่ยงการรายงานผลขาดทุน แต่กิจการขนาดใหญ่และขนาดกลางต้องการทำการจัดการกำไรเพื่อหลีกเลี่ยงการรายงานผลกำไรที่ลดลงจากเดิม ซึ่งสาเหตุที่การจัดการกำไรของกิจการขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่น้อยกว่ากิจการขนาดเล็ก ก็เนื่องมาจากกิจการขนาดใหญ่มีระบบการควบคุมภายใน เพราะกิจการขนาดใหญ่มีเงินทุนสูงกว่า และมีบุคลากรมากพอที่จะจัดสร้างแบบหน้าที่การทำงานได้อย่างชัดเจน และการควบคุมภายในที่ดีจะช่วยให้การปรับแต่งข้อมูลเป็นไปได้ยาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้ขนาดของกิจการเป็นตัวแปรควบคุม โดยใช้สินทรัพย์รวมเป็นตัววัดขนาดของบริษัท ซึ่งคำนวณจาก Natural log ของสินทรัพย์ทั้งหมด เพื่อลดความแตกต่างของตัวเลขที่ใช้แทนค่าตัวแปร และทำให้ตัวเลขมีค่าน้อยลงเพื่อให้ง่ายต่อการคำนวณ

3.3.3 ตัวแปรตาม

การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accruals) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารนั้น สามารถอธิบายผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งมีขั้นตอนการคำนวณหาค่า ดังนี้

1. รายการคงค้างทั้งหมด (Total accruals) สามารถคำนวณได้ 2 วิธี ดังนี้

1.1 คำนวณโดยใช้แนวคิดงบดุล (Balance sheet approach)

$$TA_t = \Delta CA_t - \Delta CL_t - \Delta Cash_t + \Delta STD_t - DEP_t \quad (1)$$

โดย

TA_t = รายการคงค้างทั้งหมดของบริษัท

ΔCA_t = การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์หมุนเวียน

ΔCL_t = การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินหมุนเวียน

$\Delta Cash_t$ = การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

ΔSTD_t = การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินระยะยาวที่ครบกำหนดชำระภายใน 1 ปี

DEP_t = ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

1.2 คำนวณโดยใช้แนวคิดกระแสเงินสด (Cash flow based approach)

$$TA_t = NI_t - CFO_t \quad (2)$$

โดย

$$NI_t = \text{กำไรก่อนรายการพิเศษ}$$

$$CFO_t = \text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน}$$

2. จากการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดในสมการที่ (1) และ (2) นำผลลัพธ์ที่คำนวณได้มาใส่ในสมการทดสอบ เพื่อคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์โดยใช้ Ordinary Least Squares (OLS) Regressions

$$TA_t/A_{t-1} = \alpha_1(1/A_{t-1}) + \beta_1(\Delta REV_t/A_{t-1}) + \beta_2(PPE_t/A_{t-1}) + \epsilon \quad (3)$$

3. คำนวณหาค่ารายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยใช้ Cross-sectional Modified Jones Model เนื่องจากการศึกษางานวิจัยในอดีต เช่น Dechow et al. (1995) Guay et al. (1996) และ Gul et al. (2003) แสดงให้เห็นว่าตัวแบบดังกล่าวเป็นตัวแบบที่ดีที่สุด และดีกว่าตัวแบบอื่นๆ ในการทดสอบผลกระทบของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$DCA_t = |TA_t/A_{t-1} - [\alpha_1(1/A_{t-1}) + \beta_1(\Delta REV_t - \Delta REC_t)/A_{t-1}] + \beta_2(PPE_t/A_{t-1})] | \quad (4)$$

โดย

$$DCA_t = \text{ค่า Absolute ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร} \\ (\text{Absolute Value of Discretionary Accruals})$$

$$A_{t-1} = \text{สินทรัพย์ทั้งหมด ณ สิ้นงวดในปีที่ } t-1$$

$$\Delta REV_t = \text{การเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการขาย}$$

$$\Delta REC_t = \text{การเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้การค้า}$$

$$PPE = \text{ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์สุทธิ}$$

$$\alpha_1, \beta_1, \beta_2 = \text{ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการคำนวณ}$$

จากสมการ Cross- sectional Modified Jones Model

$$NDA_t = \alpha_1 (1/A_{t-1}) + \beta_1 [(\Delta REV_t - \Delta REC_t) / A_{t-1}] + \beta_2 (PPE_t / A_{t-1})$$

ทำให้สามารถคำนวณรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accruals) ได้จากสูตร

$$DCA_t = |TA_t/A_{t-1} - NDA_t| \quad \text{ตามสมการ (4) ที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น}$$

ตาราง 3.2 สรุปรายละเอียดของตัวแปรแต่ละชนิด

บทบาทของตัวแปร	สัญลักษณ์	การวัดค่า	สัญลักษณ์ที่คาดหวัง
ตัวแปรที่สนใจศึกษา			
1. การเปลี่ยนผู้สอบบัญชีของบริษัท	AUDCH	วัดค่าโดย 0 = บริษัทมีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชีในแบบอื่นๆ นอกเหนือจาก การเปลี่ยนผู้สอบบัญชีจาก Big 4 เป็น Non-Big 4 1 = บริษัทมีการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี จาก Big 4 เป็น Non-Big 4	+
2. ความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน	PRIOR	วัดค่าโดย 0 = ความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อนเป็นแบบไม่มีเงื่อนไข รวมทั้งแบบไม่มีเงื่อนไขที่มีวาระเน้นในเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ใช่เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่อง และ 1 = ความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อนเป็นแบบที่เปลี่ยนแปลงไปรวมทั้งแบบไม่มีเงื่อนไขที่มีวาระเน้นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่อง	+

บทบาทของตัวแปร	สัญลักษณ์	การวัดค่า	สัญลักษณ์ที่คาดหวัง
ตัวแปรควบคุม			
1. การเปลี่ยนประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	Δ_{CEO}	วัดค่าโดย 0 = ไม่มีการเปลี่ยนประธานเจ้าหน้าที่บริหาร 1 = มีการเปลี่ยนประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	+
2. สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระ	ACINDEP	วัดค่าโดยใช้อัตราส่วนระหว่างจำนวนคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระกับคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมด	+
3. อัตราการเติบโตของสินทรัพย์	GROWTH	วัดค่าโดย $\text{GROWTH} = \frac{\text{Asset}_t - \text{Asset}_{t-1}}{\text{Asset}_{t-1}}$	+
4. การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเมื่อเทียบกับสินทรัพย์	Δ_{CFO}	วัดค่าโดย $\Delta_{CFO} = \frac{\text{CFO}_t - \text{CFO}_{t-1}}{\text{Asset}_{t-1}}$	+
5. อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน	LEV	วัดค่าโดยนำหนี้สินรวมหารด้วยสินทรัพย์รวม	+
6. ขนาดของบริษัท	SIZE	วัดค่าโดยใช้ Natural log ของสินทรัพย์ทั้งหมด	+
ตัวแปรตาม			
การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร	DCA _{BS}	วัดค่าโดยใช้ตัวแบบในการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดจากแนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) และคำนวณตามขั้นตอนที่กล่าวข้างต้น	ไม่มี

บทบาทของตัวแปร	สัญลักษณ์	การวัดค่า	สัญลักษณ์ที่คาดหวัง
ตัวแปรตาม (ต่อ)			
การจัดการกำไรมีรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร	DCA _{CF}	วัดค่าโดยใช้ตัวแบบในการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดจากแนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) และคำนวณตามขั้นตอนที่กล่าวข้างต้น	ไม่มี
อื่นๆ	E	ค่าความคาดเคลื่อนของตัวแบบ	ไม่มี

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน กับการจัดการกำไร โดยใช้รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารเป็นตัวแทนการจัดการกำไร ซึ่งมีตัวแปรดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น โดยวิธีทางทางสถิติที่ใช้ในการวัดค่าข้อมูลของการวิจัยสามารถจำแนกได้ดังนี้

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริษัท โดยแสดงผลในรูป ความถี่และร้อยละ (Frequency and Proportion) ค่าต่ำสุด (Minimum: Min) ค่าสูงสุด (Maximum: Max) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของตัวแปรแต่ละตัว เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล และค่าความสัมพันธ์ (Correlations) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ

3.4.2 สถิติเชิงอนุมาน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมานในการศึกษาครั้งนี้จะใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน กับการจัดการกำไร เนื่องจากตัวแบบในการทดสอบครั้งนี้มีตัวแปรอิสระ (ตัวแปรที่สนใจศึกษา และตัวแปรควบคุม) หลายตัว ซึ่งตัวแปรอิสระเป็นทั้งตัวแปรเชิงกลุ่มและเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ และมีตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ทดสอบเพื่อหาผลการวิจัยให้กับการศึกษาในครั้งนี้ สำหรับสาระสำคัญของเทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุสามารถอธิบายได้ดังนี้

สมการทั่วไปของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ คือ

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e$$

โดยที่

Y = ค่าสังเกตของตัวแปรตาม

β_0 = ค่าคงที่

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยเชิงส่วน

X_1, X_2, \dots, X_k = ค่าสังเกตของตัวแปรอิสระ

e = ค่าความคลาดเคลื่อน

3.4.2.1 ตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

เงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุมีดังต่อไปนี้

- 1) ความคลาดเคลื่อน e เป็นตัวแปรที่มีการแจงแจงแบบปกติ
- 2) ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนเป็นศูนย์ นั่นคือ $E(e) = 0$
- 3) ค่าเบรป่วนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่ที่ไม่ทราบค่า $V(e) = \sigma_e^2$
- 4) e_i และ e_j เป็นอิสระต่อกัน ; $i \neq j$ นั่นคือ covariance (e_i, e_j) = 0
- 5) ตัวแปรอิสระ X_i และ X_j ต้องเป็นอิสระต่อกัน

เทคนิคที่จะใช้ทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยแบบเชิงพหุของตัวแปรแต่ละชนิด พิจารณาจากค่า p-value ของค่าสถิติ t สำหรับตัวแปรต่างๆ เทียบกับระดับนัยสำคัญที่กำหนดซึ่ง คือ 0.05 โดยรายละเอียดของการตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยแบบเชิงพหุแสดงไว้ในภาคผนวก

3.4.2.2 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ก็เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรตามที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระที่สนใจศึกษา พร้อมทั้งศึกษาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ใน การศึกษานี้ผู้วิจัยได้นำการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน (ตัวแปรอิสระ) มาหาความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร (ตัวแปรตาม) โดยแยกวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ตามสมมติฐานของการวิจัย สำหรับผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาผู้วิจัยจะนำเสนอไว้ในบทที่ 4

3.5 การพัฒนาสมมติฐานการวิจัยและตัวแบบ

จากการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันระหว่างผู้บริหาร และผู้สอบบัญชีในการเลือกใช้นโยบายทางการบัญชีสำหรับรายการทางธุรกิจที่เหมาะสม กับบริษัทนั้นอาจเกิดจาก การที่มาตรวจสอบบัญชีในบางฉบับมีแนวทางหลายแนวทางให้บริษัท สามารถเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่เหมาะสมกับตนเองได้ ซึ่งทางเลือกดังกล่าวอาจนำไปสู่การจัดการกำไรได้ จึงอาจเป็นสาเหตุให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างผู้บริหารและผู้สอบบัญชี และอาจนำไปสู่การเปลี่ยนผู้สอบบัญชีได้ นอกจากนี้ การได้รับความเห็นของผู้สอบบัญชีในแบบที่เปลี่ยนแปลงไปก่อน อาจส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะนักลงทุน และอาจส่งผลกระทบทางด้านลบต่อบริษัทได้ ซึ่งการได้รับความเห็นในแบบดังกล่าวจากผู้สอบบัญชีนั้น อาจมีสาเหตุมาจากการจัดการกำไรของบริษัท จากความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงนำไปสู่ปัญหาการวิจัยที่ว่า การเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อนจะมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรหรือไม่ เพื่อตอบปัญหาการวิจัยให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงทำการพัฒนาสมมติฐาน และตัวแบบการวิจัยขึ้นมาสำหรับการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุในการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี และความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน กับการจัดการกำไร โดยสมมติฐานการวิจัยสามารถแสดงได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1

H1_₀: การจัดการกำไรไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี

H1_₁: การจัดการกำไร มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนผู้สอบบัญชี

สมมติฐานที่ 2

H2_₀: การจัดการกำไรไม่มีความสัมพันธ์กับความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน

H2_₁: การจัดการกำไร มีความสัมพันธ์กับความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน

ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้นว่าการวิจัยในครั้งนี้จะใช้แนวคิดในการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมดจาก 2 แนวคิด คือ แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) และ แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) และคำนวณตามขั้นตอนที่กล่าวข้างต้นเพื่อให้ได้ค่าของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accrual) โดยทำการคำนวณ และนำไปวิเคราะห์ที่ละครั้งแยกจากกัน เพื่อจะได้สามารถเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์จากการทดสอบทางสถิติได้

นอกจากนี้การทบทวนวรรณกรรม และการศึกษาในอดีตทำให้ผู้วิจัยได้รวมตัวเป็นต่างๆ ที่ต้องการศึกษา และน่าจะมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งสามารถแสดงในรูปตัวแบบได้ดังนี้

ตัวแบบที่ 1

$$\text{DCA}_{\text{BS}} = \beta_0 + \beta_1(\text{AUDCH}_t) + \beta_2(\text{PRIOR}_t) + \beta_3(\Delta\text{CEO}_t) + \beta_4(\Delta\text{ACINDEP}_t) + \beta_5(\text{GROWTH}_t) + \beta_6(\Delta\text{CFO}_t) + \beta_7(\text{LEV}_t) + \beta_8(\text{SIZE}_t) + \varepsilon_t$$

ตัวแบบที่ 2

$$\text{DCA}_{\text{CF}} = \beta_0 + \beta_1(\text{AUDCH}_t) + \beta_2(\text{PRIOR}_t) + \beta_3(\Delta\text{CEO}_t) + \beta_4(\Delta\text{ACINDEP}_t) + \beta_5(\text{GROWTH}_t) + \beta_6(\Delta\text{CFO}_t) + \beta_7(\text{LEV}_t) + \beta_8(\text{SIZE}_t) + \varepsilon_t$$

โดย

ตัวแปรตาม

DCA_{BS} คือ การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ใช้แนวคิดงบดุล (Balance Sheet Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด

DCA_{CF} คือ การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ใช้แนวคิดกระแสเงินสด (Cash Flow Based Approach) สำหรับการคำนวณรายการคงค้างทั้งหมด

ตัวแปรอิสระ

AUDCH คือ การเปลี่ยนผู้สอบบัญชีของบริษัท

PRIOR คือ ความเห็นของผู้สอบบัญชีในปีก่อน

ตัวแปรควบคุม

ΔCEO คือ การเปลี่ยนประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

$\Delta\text{ACINDEP}$ คือ สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระ

GROWTH คือ อัตราการเติบโตของสินทรัพย์

ΔCFO คือ การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดเมื่อเทียบกับสินทรัพย์

LEV คือ อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน

SIZE คือ ขนาดของบริษัท